

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

44050 Chú Giải Công Vụ Các Sứ Đồ 21:15-39 Phao-lô Bị Bắt

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Công Vụ Các Sứ Đồ 21:15-39

15 Sau các ngày đó, chúng tôi đã sắm sửa hành lý, đi lên tới thành Giê-ru-sa-lem.

16 Cũng có các môn đồ từ Sê-sa-rê cùng đi với chúng tôi, đưa chúng tôi đến Ma-na-sôn kia, quê ở Chíp-rô, là một môn đồ lâu nay, chúng tôi được tiếp đón bởi người.

17 Khi chúng tôi đã đến tại Giê-ru-sa-lem, thì các anh chị em cùng Cha đã tiếp đón chúng tôi cách vui mừng.

18 Hôm sau, Phao-lô với chúng tôi đã đi đến Gia-cơ. Hết thầy các trưởng lão cũng có mặt.

19 Người đã chào họ và tường trình mỗi một sự Đức Chúa Trời đã làm ra giữa các dân ngoại, qua mục vụ của người.

20 Những người nghe đã tôn vinh Chúa và nói với người: Hỡi người anh em cùng Cha, anh thấy, nhiều chục ngàn người Do-thái đã là những người tin, và hết thầy họ đều sốt sắng về luật pháp.

21 Họ đã được báo cáo về anh rằng, anh dạy hết thầy người Do-thái ở trong các dân ngoại từ bỏ Mô-i-se, bảo họ chớ nên cắt bì cho trẻ con, cũng đừng bước đi theo các phong tục.

22 Vậy, phải làm sao? Đám đông sẽ phải nhóm nhau lại; vì họ sẽ nghe rằng, anh đã đến.

23 Nên, hãy làm điều này mà chúng tôi bảo anh: Chúng tôi có bốn người có lời thề trên họ.

24 Hãy đem họ đi, làm lễ tinh sạch với họ, và chịu chi phí cho họ để họ cạo đầu. Thì hết thấy biết rằng, những sự họ được báo cáo về anh là không thật, nhưng anh cũng bước đi và giữ theo luật pháp.

25 Còn về những người ngoại đã tin, chúng tôi đã viết, phán quyết rằng, họ không giữ điều như vậy, ngoại trừ, giữ chính mình họ: chẳng những không ăn của cúng thần tượng, máu, thú vật chết ngạt, mà còn tránh sự tà dâm.

26 Vậy, hôm sau, Phao-lô đã đem các người ấy, làm lễ tinh sạch với họ, rồi đi vào bên trong Đền Thờ, để thông báo sự hoàn tất của những ngày làm lễ tinh sạch. Tới khi đó, của lễ phải được dâng cho mỗi người trong họ.

27 Khi bảy ngày gần kết thúc, những người Do-thái, quê ở A-si, thấy người trong Đền Thờ, thì chúng khích động hết thấy đám đông và tra tay trên người.

28 Chúng kêu lên rằng: Hỡi các người I-sơ-ra-ên, hãy giúp! Đây là người giảng dạy khắp nơi, nghịch lại dân và luật pháp, nghịch lại chốn này, mà còn đem những người Hy-lạp vào trong Đền Thờ, làm ô uế nơi thánh này.

29 Vì trước đó, chúng đã thấy Trô-phim, người Ê-phê-sô, với người trong thành, nên chúng đã ngờ rằng, Phao-lô đã đem người vào trong Đền Thờ.

30 Cả thành đã bị xôn xao, dân chúng đổ xô lại, bắt Phao-lô, kéo người ra khỏi Đền Thờ; tức thì các cửa đều bị đóng lại.

31 Chúng đang tìm cách giết người, thì có tin mật báo đến viên chỉ huy tiểu đoàn rằng, cả thành Giê-ru-sa-lem đã nổi loạn.

32 Ông ta lập tức đem quân lính và các đại đội trưởng, chạy đến với chúng. Khi chúng thấy viên chỉ huy và quân lính thì chúng ngưng đánh đập Phao-lô.

33 Vậy, viên chỉ huy đến gần, bắt người, truyền khóa lại với hai dây xích, rồi hỏi người là ai và đã làm điều gì.

34 Trong đám đông, kẻ kêu thế này, người kêu thế khác. Khi không biết chắc sự việc, vì sự rối loạn, viên chỉ huy đã truyền đem người vào trong đồn.

35 Khi người đã đến trên các bậc thềm, đã xảy ra, quân lính phải khiêng người, vì sự hung bạo của đám đông.

36 Vì đám đông dân chúng đã theo sau, kêu rằng: Hãy trừ nó đi!

37 Lúc Phao-lô sắp bị dẫn vào trong đồn, người đã nói với viên chỉ huy: Tôi được phép nói với ông chẳng? Ông ta đáp: Người biết tiếng Hy-lạp sao?

38 Vậy, người chẳng phải tên Ê-díp-tô, trước mấy ngày này, đã gây loạn, dẫn vào trong đồn vắng bốn ngàn người là những kẻ sát nhân sao?

39 Phao-lô đã nói: Sự thật, tôi là người Do-thái, quê ở thành Tạt-sơ, xứ Si-li-si, là công dân của một thành không tầm thường. Tôi xin ngài hãy cho phép tôi nói với dân chúng.

Trước khi được gặp Đức Chúa Jesus và tin nhận Ngài, Phao-lô đã là người đứng đầu trong những người I-sơ-ra-ên theo Do-thái Giáo, bách hại Hội Thánh của Chúa cách dữ dội. Ông đã bắt đầu sự bách hại Hội Thánh tại thành Giê-ru-sa-lem. Ông là người đã giữ áo cho những kẻ làm chứng dối và ném đá Chấp Sự Ê-tiên. Ông đã ưng thuận việc Ê-tiên bị giết. Sau khi Phao-lô được gặp Đức Chúa Jesus và tin nhận Ngài, thì ông đã hết lòng sống cho Chúa và phụng sự Ngài. Gần cuối cuộc đời của ông, Chúa đã cho phép ông bị bách hại ngay tại thành Giê-ru-sa-lem, dẫn đến sự ông bị tù nhiều năm, trước khi bị giết vì đức tin của ông nơi Chúa.

Trong Công Vụ Các Sứ Đồ 21:15-39, chúng ta được học biết về sự Phao-lô bị bắt tại thành Giê-ru-sa-lem.

15 Sau các ngày đó, chúng tôi đã sắm sửa hành lý, đi lên tới thành Giê-ru-sa-lem.

16 Cũng có các môn đồ từ Sê-sa-rê cùng đi với chúng tôi, đưa chúng tôi đến Ma-na-sôn kia, quê ở Chíp-rơ, là một môn đồ lâu nay, chúng tôi được tiếp đón bởi người.

“Sau các ngày đó” là sau các ngày Phao-lô cùng các bạn của ông lưu lại tại nhà của Phi-líp, một trong bảy chấp sự đầu tiên của Hội Thánh và là người giảng Tin Lành.

Phao-lô và tất cả những người theo ông đã sắm sửa hành lý để từ Sê-sa-rê đi lên Giê-ru-sa-lem. Cũng có một số con dân Chúa trong Hội Thánh tại Sê-sa-rê cùng đi với họ. Sau khi về đến Giê-ru-sa-lem, các môn đồ ở Sê-sa-rê đã đưa Phao-lô và các bạn của ông đến ở trọ tại nhà của một con dân Chúa, tin Chúa đã lâu năm, tên là Ma-na-sôn.

17 Khi chúng tôi đã đến tại Giê-ru-sa-lem, thì các anh chị em cùng Cha đã tiếp đón chúng tôi cách vui mừng.

Con dân Chúa tại Giê-ru-sa-lem nghe tin Phao-lô và các bạn của ông đã đến Giê-ru-sa-lem thì họ vui mừng, tiếp đón. Có lẽ trong suốt ba năm qua, tin tức về mục vụ của Phao-lô ở tại Ê-phê-sô đã truyền về Giê-ru-sa-lem, với các chi tiết về sự Hội Thánh tại Ê-phê-sô đã lớn mạnh với nhiều người tin nhận Tin Lành. Sự tiếp đón được nói đến ở đây có lẽ là sự con dân Chúa đến chào thăm Phao-lô và các bạn của ông, tại nhà của Ma-na-sôn.

18 Hôm sau, Phao-lô với chúng tôi đã đi đến Gia-cơ. Hết thầy các trưởng lão cũng có mặt.

19 Người đã chào họ và tường trình mỗi một sự Đức Chúa Trời đã làm ra giữa các dân ngoại, qua mục vụ của người.

Ngày kế tiếp, Phao-lô và các bạn của ông đã đến nhà Gia-cơ. Gia-cơ là em cùng mẹ của Đức Chúa Jesus và là giám mục trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Có lẽ đã được thông báo trước nên các trưởng lão khác, trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem, cũng đều có mặt.

Phao-lô đã nói lời chào các trưởng lão và tường trình từng sự việc Đức Chúa Trời đã làm ra giữa các dân ngoại, qua mục vụ truyền giáo của Phao-lô. Qua câu này, chúng ta thấy, mục vụ trong Hội Thánh được gọi là việc Đức Chúa Trời làm. Vì đó là ý muốn của Đức Chúa Trời, và Ngài hành động qua con dân Chúa trong Hội Thánh. Con dân Chúa trong Hội Thánh thi hành mục vụ với sự cùng làm và thêm sức của Đức Chúa Jesus, với sự được ban cho các ân tứ và được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Chính vì thế mà Thánh Kinh gọi chúng ta là các công cụ của sự công chính cho Đức Chúa Trời (Rô-ma 6:13).

20 Những người nghe đã tôn vinh Chúa và nói với người: Hỡi người anh em cùng Cha, anh thấy, nhiều chục ngàn người Do-thái đã là những người tin, và hết thầy họ đều sốt sắng về luật pháp.

21 Họ đã được báo cáo về anh rằng, anh dạy hết thầy người Do-thái ở trong các dân ngoại từ bỏ Môi-se, bảo họ chớ nên cắt bì cho trẻ con, cũng đừng bước đi theo các phong tục.

“Những người nghe” là hết thầy các trưởng lão trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Họ vui mừng khi nghe Phao-lô tường trình kết quả mục vụ truyền giáo của ông và họ cùng nhau tôn vinh Chúa. Danh từ “Chúa” được dùng trong câu này để chỉ chung về Ba Ngôi Thiên Chúa. Tuy nhiên, có một nan đề liên quan đến Phao-lô mà các trưởng lão muốn đề nghị Phao-lô cách thức giải quyết. Đó là có

tiếng đồn về việc Phao-lô đi đến các dân ngoại rao giảng Tin Lành nhưng cùng lúc dạy cho dân I-sơ-ra-ên sống giữa các dân ngoại phải từ bỏ Môi-se. Từ bỏ Môi-se có nghĩa là từ bỏ các điều răn và luật pháp do Môi-se ghi chép trong Thánh Kinh. Điển hình là việc không cắt bì cho trẻ con và không giữ các phong tục của dân I-sơ-ra-ên. Các phong tục của dân I-sơ-ra-ên là các nghi thức về thờ phượng và dâng của lễ thời Cựu Ước, cùng với cách giải quyết các vấn đề dân sự.

Tại Giê-ru-sa-lem, lúc bấy giờ đã có hàng chục ngàn người I-sơ-ra-ên tin nhận Tin Lành, nhưng họ cũng trung thành vâng theo những sự giảng dạy bởi Môi-se và giữ gìn các thói tục của dân I-sơ-ra-ên. Động từ “báo cáo” (G2727) được dùng trong câu 21, trong nguyên ngữ Hy-lạp của Thánh Kinh, không chỉ có nghĩa là báo cho biết mà còn hàm ý là một sự dạy cho hiểu. Nghĩa là tại Giê-ru-sa-lem đã có một phong trào tuyên truyền xuyên tạc mục vụ của Phao-lô.

Có thể nói, hầu hết con dân Chúa trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem lúc bấy giờ là người I-sơ-ra-ên. Họ tin nhận Tin Lành nhưng chưa có sự hiểu biết đầy trọn về Giao Ước Mới. Vì thế, họ vẫn trung thành với các luật lệ và nghi thức của Giao Ước Cũ. Họ không hiểu rằng, ngoài Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời thì các luật lệ và nghi thức về thờ phượng, về dân sự đều đã thay đổi tốt hơn trong Giao Ước Mới. Điển hình là những người phạm các tội đáng bị xử chết, như tội vi phạm ngày Sa-bát, tội ngoại tình, tội giết người... không còn bị lên án chết trong Giao Ước Mới. Vì trong Giao Ước Mới, Đức Chúa Jesus là Đấng gánh lấy án phạt cho mọi tội lỗi của loài người. Ai nấy đều có cơ hội ăn năn và tin nhận sự chết chuộc tội của Đấng Christ. Chính vì thế mà Đức Chúa Jesus đã không định tội người đàn bà phạm tội ngoại tình, là tội phải bị ném đá, theo luật pháp của Giao Ước Cũ.

22 Vậy, phải làm sao? Đám đông sẽ phải nhóm nhau lại; vì họ sẽ nghe rằng, anh đã đến.

Các trưởng lão hiểu rằng, khi những người I-sơ-ra-ên, kể cả những người I-sơ-ra-ên đã tin nhận Tin Lành, nghe tin Phao-lô có mặt ở Giê-ru-sa-lem thì họ sẽ nhóm lại để phản đối ông. Đối với họ, Phao-lô là người giảng tà giáo và đáng bị ném đá. Vì thế, họ đã hỏi Phao-lô là ông sẽ giải quyết như thế nào.

23 Nên, hãy làm điều này mà chúng tôi bảo anh: Chúng tôi có bốn người có lời thề trên họ.

24 Hãy đem họ đi, làm lễ tinh sạch với họ, và chịu chi phí cho họ để họ cạo đầu. Thì hết thảy biết rằng, những sự họ được báo cáo về anh là không thật, nhưng anh cũng bước đi và giữ theo luật pháp.

Có lẽ trước khi Phao-lô đến nhà Gia-cơ để gặp các trưởng lão thì họ đã có mặt và bàn cách giải quyết nan đề. Vì thế, ngay sau khi đưa ra câu hỏi cho Phao-lô thì họ đã đề nghị ông, hãy đem bốn người trong Hội Thánh có lời thề đi cạo đầu, để làm lễ tinh sạch chung với họ. Các trưởng lão mong rằng, việc làm đó sẽ giúp cho mọi người hiểu rằng, Phao-lô vẫn là người giữ các phong tục theo Cựu Ước. Và như vậy, những gì mọi người được nghe báo cáo về Phao-lô là không đúng.

Lời thề được nói đến ở đây là lời thề về sự biệt riêng mình cho Chúa trong một thời gian; gọi là lời thề Na-xi-rê, như được chép trong Dân Số Ký 6:1-21. Na-xi-rê có nghĩa là biệt riêng. Khi thời hạn biệt riêng mình đã mãn thì người có lời thề sẽ cạo đầu, trong khi dâng của lễ, để kết thúc lời thề.

Mệnh đề: “chịu chi phí cho họ để họ cạo đầu” có nghĩa là chịu chi phí về của lễ. Trong trường hợp này là: tám con chiên con giáp năm và bốn con chiên đực, cùng với bốn phần của lễ chay (bánh) và của lễ thức uống (rượu). Có thể, bốn người trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem đã mãn hạn lời thề biệt riêng mình cho Chúa, nhưng lại chưa có đủ tiền để chi phí cho các của lễ. Như vậy, khi Phao-lô đồng ý tiếp trợ chi phí cho họ thì cũng có nghĩa là ông không phản đối việc thi hành các phong tục của người I-sơ-ra-ên, theo Thánh Kinh Cựu Ước.

Chúng ta cần hiểu rằng, Phao-lô dạy con dân Chúa, dù thuộc bất cứ dân tộc nào, không cần cắt bì để được hưởng ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Nhưng Phao-lô đã thi hành nghi thức cắt bì cho Ti-mô-thê, người có huyết thống I-sơ-ra-ên về phía mẹ (Công Vụ Các Sứ Đồ 16:3). Vì nghi thức cắt bì vẫn cần thực hiện cho con cháu của Áp-ra-ham về phần xác thịt, để họ được hưởng các lời hứa về thuộc thể mà Đức Chúa Trời đã hứa với tổ phụ của họ là Áp-ra-ham, I-sác, và Gia-cốp. Trong khi Tít hoàn toàn là người Hy-lạp thì không cần thực hiện nghi thức cắt bì (Ga-la-ti 2:3).

25 Còn về những người ngoại đã tin, chúng tôi đã viết, phán quyết rằng, họ không giữ điều như vậy, ngoại trừ, giữ chính mình họ: chẳng những không ăn của cúng thần tượng, máu, thú vật chết ngạt, mà còn tránh sự tà dâm.

Các trưởng lão cũng khẳng định với Phao-lô, đối với những con dân Chúa thuộc các dân ngoại thì họ không cần phải giữ các phong tục theo Cựu Ước. Ngoại trừ việc họ không được ăn của cúng thần tượng, máu, thú vật chết ngạt, cũng không được phạm tà dâm. Đó là điều đã được các trưởng lão viết trong thư gửi cho Hội Thánh tại An-ti-ốt (Công Vụ Các Sứ Đồ 15:29). Dĩ nhiên, mọi con dân của Chúa cũng phải vâng giữ Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời và Điều Răn Mới của Đức Chúa Jesus (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:1-17; Giảng 13:34).

26 Vậy, hôm sau, Phao-lô đã đem các người ấy, làm lễ tinh sạch với họ, rồi đi vào bên trong Đền Thờ, để thông báo sự hoàn tất của những ngày làm lễ tinh sạch. Tới khi đó, của lễ phải được dâng cho mỗi người trong họ.

“Làm lễ tinh sạch” là bắt đầu kiêng cử các điều một người có lời thề Na-xi-rê phải kiêng cử, như đã chép trong Dân Số Ký 6:3-6: kiêng cử rượu và vật uống say; giấm rượu, hoặc giấm của vật uống say; nước trái nho, trái nho tươi, hoặc trái nho khô; không cắt tóc; và không lại gần xác chết. Điều này có nghĩa là bốn người kia cùng biệt riêng chính mình cho Chúa thêm bảy ngày với Phao-lô.

Sau khi bắt đầu nghi thức Na-xi-rê, Phao-lô vào bên trong Đền Thờ để thông báo cho các thầy tế lễ về ngày mà lời hứa Na-xi-rê của ông và bốn người kia sẽ hoàn tất.

Một số người nghĩ rằng, các trưởng lão tại Giê-ru-sa-lem và Phao-lô đã giả hình khi dùng cách thức này để khiến Phao-lô không bị những người I-sơ-ra-ên tôn trọng các phong tục trong Cựu Ước chống đối. Nhưng thực tế:

- Việc hứa nguyện biệt riêng mình cho Chúa là điều đáng khích lệ và nên làm, dù là ở thời buổi nào.
- Việc Phao-lô hứa nguyện biệt riêng mình cho Chúa theo nghi thức Na-xi-rê để chứng tỏ cho những người I-sơ-ra-ên thấy, ông không hề bỏ đi hay dạy người khác trong dân I-sơ-ra-ên bỏ đi các phong tục của Cựu Ước, là một việc lành. Vì Phao-lô vừa có cơ hội biệt riêng mình cho Chúa trong bảy ngày, vừa giải quyết việc nhiều người hiểu lầm về ông, giữ gìn sự hiệp một trong Hội Thánh.

Việc làm của Phao-lô trong trường hợp này là đúng theo nguyên tắc mà ông đã chia sẻ với Hội Thánh tại Cô-rinh-tô.

“Với những người Do-thái, tôi trở nên như một người Do-thái, để tôi được những người Do-thái. Với những người ở dưới luật pháp, tôi trở nên như một người ở dưới luật pháp, để tôi được những người ở dưới luật pháp.” (I Cô-rinh-tô 9:20).

Áp dụng vào thực tế đời sống, chúng ta không nên bài bác những phong tục nào không nghịch lại Thánh Kinh. Mặt khác, khi chúng ta bước vào nhà ai, thấy họ thờ lạy hình tượng, chúng ta cũng không nên lên tiếng bài bác sự thờ lạy hình tượng của họ, mà chúng ta chỉ cần rao giảng Tin Lành cho họ. Khi họ tin nhận Tin Lành thì họ sẽ biết là không nên thờ lạy hình tượng. Còn nếu họ không tin nhận Tin Lành thì đương nhiên họ sẽ không từ bỏ sự thờ lạy hình tượng. Sự

bài bác của chúng ta đối với họ là vô ích.

27 Khi bảy ngày gần kết thúc, những người Do-thái, quê ở A-si, thấy người trong Đền Thờ, thì chúng khích động hết thấy đám đông và tra tay trên người.

Bảy ngày là khoảng thời gian Phao-lô hứa nguyện Na-xi-rê. Lời Chúa không giới hạn số ngày một người hứa nguyện Na-xi-rê, ngoại trừ trường hợp của Sam-sôn là người Na-xi-rê suốt đời (Các Quan Xét 13:7). Có lẽ, trong thời gian bảy ngày biệt riêng mình cho Chúa, mỗi ngày Phao-lô đã lên Đền Thờ để cầu nguyện.

Thời gian hứa nguyện Na-xi-rê của Phao-lô chưa kết thúc thì những người I-sơ-ra-ên quê ở A-si, có lẽ là từ thành Ê-phê-sô, nhìn thấy Phao-lô ở trong Đền Thờ thì khích động những người có mặt trong Đền Thờ, bắt lấy Phao-lô.

Họ không phải là những người I-sơ-ra-ên đã tin nhận Tin Lành. Họ là những người theo Do-thái Giáo, về Giê-ru-sa-lem để dự Lễ Ngũ Tuần.

28 Chúng kêu lên rằng: Hỡi các người I-sơ-ra-ên, hãy giúp! Đây là người giảng dạy khắp nơi, nghịch lại dân và luật pháp, nghịch lại chốn này, mà còn đem những người Hy-lạp vào trong Đền Thờ, làm ô uế nơi thánh này.

29 Vì trước đó, chúng đã thấy Trô-phim, người Ê-phê-sô, với người trong thành, nên chúng đã ngờ rằng, Phao-lô đã đem người vào trong Đền Thờ.

Vào được phía bên trong Đền Thờ chỉ là những người I-sơ-ra-ên. Người thuộc các dân khác bước vào sẽ bị ném đá. Vì thế, những kẻ nhận biết Phao-lô đã kêu lên: Hỡi các người I-sơ-ra-ên, hãy giúp!

“Nghịch lại dân và luật pháp” là nghịch lại dân I-sơ-ra-ên và Thánh Kinh Cựu Ước. “Nghịch lại chốn này” tức là nghịch lại Đền Thờ. “Đem những người Hy-lạp vào trong Đền Thờ” là tội phạm thượng. Mỗi một cáo buộc đều là một tội danh lớn, người bị kết tội sẽ bị ném đá.

Lý do họ cáo buộc Phao-lô đem những người Hy-lạp vào trong Đền Thờ là vì họ nhìn thấy Phao-lô với Trô-phim trong thành Giê-ru-sa-lem. Trô-phim là người Hy-lạp.

30 Cả thành đã bị xôn xao, dân chúng đổ xô lại, bắt Phao-lô, kéo người ra khỏi Đền Thờ; tức thì các cửa đều bị đóng lại.

Tiếng đồn từ trong Đền Thờ đã lan ra khắp trong thành. Dân I-sơ-ra-ên nghe thấy có sự phạm thượng lớn như vậy thì liền kéo nhau đến Đền Thờ. Phao-lô bị

lôi ra khỏi Đền Thờ, các thầy tế lễ lập tức cho đóng các cửa vào Đền Thờ.

31 Chúng đang tìm cách giết người, thì có tin mật báo đến viên chỉ huy tiểu đoàn rằng, cả thành Giê-ru-sa-lem đã nổi loạn.

32 Ông ta lập tức đem quân lính và các đại đội trưởng, chạy đến với chúng. Khi chúng thấy viên chỉ huy và quân lính thì chúng ngưng đánh đập Phao-lô.

“Viên chỉ huy tiểu đoàn” là sĩ quan chỉ huy một tiểu đoàn lính La-mã với số binh sĩ từ 500 đến 600 người. “Đại đội trưởng” là sĩ quan chỉ huy đại đội với quân số khoảng 100 người.

“Tin mật báo” có lẽ do những người phụ trách về tình báo của quân đội La-mã thông báo cho viên chỉ huy tiểu đoàn. Tiểu đoàn được nói đến là tiểu đoàn lính La-mã đóng quân trên một ngọn đồi ở về phía tây bắc của Đền Thờ, trong đồn Antonia, có trách nhiệm bảo vệ an ninh cho Đền Thờ và thành Giê-ru-sa-lem.

Với tin cả thành Giê-ru-sa-lem nổi loạn, viên chỉ huy tiểu đoàn đã kéo quân lính đến Đền Thờ. Lúc này, Phao-lô đang bị đám đông đánh đập bên ngoài Đền Thờ. Khi đám đông thấy quân đội La-mã kéo đến thì đã ngưng đánh Phao-lô. Chúng ta không biết Phao-lô đã bị đánh đến mức độ nào.

33 Vậy, viên chỉ huy đến gần, bắt người, truyền khóa lại với hai dây xích, rồi hỏi người là ai và đã làm điều gì.

34 Trong đám đông, kẻ kêu thế này, người kêu thế khác. Khi không biết chắc sự việc, vì sự rối loạn, viên chỉ huy đã truyền đem người vào trong đồn.

Việc đầu tiên viên chỉ huy tiểu đoàn lính La-mã đã làm, khi đến nơi Phao-lô đang bị đám dân đông đánh đập, là cho bắt Phao-lô và dùng hai dây xích để khóa ông lại. Sự viên chỉ huy cho bắt Phao-lô và dùng dây xích khóa ông lại là để chứng tỏ với đám đông, không phải quân đội La-mã đến giải cứu Phao-lô, nhằm tránh sự bạo động gia tăng. Có lẽ một dây xích được dùng để khóa hai tay và một dây xích được dùng để khóa hai chân của Phao-lô. Trong tư thế bị khóa đó, Phao-lô vẫn có thể tự mình bước đi.

Câu hỏi của viên chỉ huy có lẽ không hướng về Phao-lô mà hướng về đám dân đông. Vì họ là những kẻ chủ động đánh đập Phao-lô thì hẳn nhiên họ phải biết ông là ai và ông đã làm gì khiến cho họ đánh ông. Tuy nhiên, đám đông đã tranh nhau nói cách rối loạn nên viên chỉ huy đã không thể nghe được những gì họ nói. Vì thế, viên chỉ huy đã ra lệnh đem Phao-lô vào trong đồn. Từ bên ngoài Đền Thờ đến cổng đồn Antonia là một khoảng cách chỉ vài trăm mét.

35 Khi người đã đến trên các bậc thềm, đã xảy ra, quân lính phải khiêng người, vì sự hung bạo của đám đông.

36 Vì đám đông dân chúng đã theo sau, kêu rằng: Hãy trừ nó đi!

“Các bậc thềm” là các bậc thềm dẫn vào cổng đền. Dù Phao-lô đã bị bắt và đem vào trong đồn lính, đám dân đông vẫn kéo theo, có lẽ để tiếp tục đánh đập Phao-lô. Vì thế, quân lính đã phải khiêng Phao-lô lên để di chuyển cho nhanh.

Tiếng kêu “Hãy trừ nó đi!” có nghĩa là: Hãy giết nó đi! Đám dân đông muốn lấy mạng Phao-lô. Đây cũng là tiếng kêu của đám dân đông khi Đức Chúa Jesus bị dân I-sơ-ra-ên giao nộp cho lính La-mã và bị phán xét bởi Phi-lát (Lu-ca 23:18).

37 Lúc Phao-lô sắp bị dẫn vào trong đồn, người đã nói với viên chỉ huy: Tôi được phép nói với ông chẳng? Ông ta đáp: Người biết tiếng Hy-lạp sao?

38 VẬY, người chẳng phải tên Ê-díp-tô, trước mấy ngày này, đã gây loạn, dẫn vào trong đồng vắng bốn ngàn người là những kẻ sát nhân sao?

Có lẽ khi đã được quân lính khiêng qua khỏi cổng đền và thả ông xuống để ông tự đi, Phao-lô đã nói với viên chỉ huy. Phao-lô đã dùng tiếng Hy-lạp để nói có lẽ vì ông nhận ra, viên chỉ huy là người Hy-lạp.

Qua câu trả lời của viên chỉ huy, chúng ta thấy, ông ta đã ngờ làm Phao-lô là một người Ê-díp-tô phản nghịch đế quốc La-mã. Viên chỉ huy biết rõ người Ê-díp-tô ấy không biết nói tiếng Hy-lạp, nên khi nghe Phao-lô nói tiếng Hy-lạp thì ông nhận ra, mình đã ngờ lầm.

Theo sử gia người I-sơ-ra-ên Giô-se-phót (Josephus), vào thời của Phao-lô, có một người Ê-díp-tô, không rõ danh tính, đã xưng nhận mình là tiên tri, quy tụ nhiều ngàn người trên Núi Ô-li-ve, dự định tấn công vào trong thành Giê-ru-sa-lem. Nhưng loạn quân đã bị Thống Đốc Phê-lít đem quân đánh dẹp, phải chạy trốn vào đồng vắng.

39 Phao-lô đã nói: Sự thật, tôi là người Do-thái, quê ở thành Tạt-sơ, xứ Si-li-si, là công dân của một thành không tầm thường. Tôi xin ngài hãy cho phép tôi nói với dân chúng.

Phao-lô xưng nhận mình là người I-sơ-ra-ên, được sinh ra tại thành Tạt-sơ của xứ Si-li-si. Thành Tạt-sơ là một thành lớn trong đế quốc La-mã, nổi tiếng về văn học, tích cực ủng hộ đế quốc La-mã nên được hoàng đế La-mã ban cho đặc ân là tất cả công dân của thành Tạt-sơ đều đương nhiên được mang quốc tịch La-mã, hưởng đầy đủ quyền công dân như một người La-mã.

Phao-lô xin phép viên chỉ huy cho ông được lên tiếng nói với đám dân đông đang muốn giết ông.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
28/05/2022

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf!**

Karaoke Thánh Ca: “Lòng Con Đây Cứ Hướng lên Ngài”
<https://karaokethanhca.net/long-con-day-cu-huong-len-ngai/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [ ] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:
<https://christ.thanhkinhvietsngu.net/>.